

מהי באמת הדרך הנכונה היום?

הרב אפרים שרבני שליט"א

חשוב

לי פעם אחת לכתוב על דבר שמחייב התייחסות, דבר שהרבה שואלים אותו. מהי הדרך הנכונה לעבוד את ה' אתה שומע כל מיני דעות, כל מיני רבנים, כל מיני חסידויות, זה אומר ככה וזה אומר ככה, מי באמת צודק.

אחד אומר לך תהיה ברסלב זאת הדרך, ואחד אומר לך חב"ד, זה אומר לך אמונה, וזה אומר לך תהיה יהודי בלב זה העיקר, מה באמת הנכון. איך יודעים מה נכון? איך באמת אני יודע שהרב הזה שאני עומד מולו לא מטעה אותי, איך אני יודע שמה שאני מעביר לילדים שלי זה נכון? איך אני יודע שהקב"ה מרוצה ממה שאני עושה?

תאמינו לי, אין הרגשה יותר מספקת בחיים מלדעת שאני צועד בדרך הנכונה. שאני עושה נכון. שאני לא טועה. שכל פעולה היא במקום. זה נותן הרגשה כזאת של וווי, אני עושה את זה. תדעו לכם, בתוך תוכו של האדם הדבר שהכי מספק אותו, זה לדעת שהוא לא טועה. שהוא צועד נכון. שכל צעד שלו במקום.

אדם שיודע שהוא בונה נכון את הבית שלו, נכון עם אשתו, נכון עם הילדים, נכון עם האלוקים, הוא כל כך מסופק. כל רגע בחיים שלו זה גן עדן.

כל דרך יכולה להיות בסדר גמור, כל זמן שהיא לא יוצאת מהקווים. רבי נחמן הביין שלהתקרב לה' יתברך יהיה לך מאוד קל על ידי התבודדות ושמחה, חב"ד מבינים שזה על ידי מסירות נפש באהבת ישראל, רב ספרדי פשוט יגיד לך להתחזק בלימוד התורה וכך אתה תגיע הכי מהר לה' יתברך, אף אחד מהם לא חולק, כל דרך היא מעין עזרה, ואתה יכול לבחור לך כל דרך שתעזור לך ותמלא אותך, כל אחד ומה שהנשמה שלו נמשכת אליו.

אתה רוצה להתבודד? זה מחזק אותך? קדימה! אתה רוצה לעמוד עם תפילין ברחוב ולתת לאנשים להניח, זה מביא לך סיפוק? קדימה! כל דרך שאתה תבחר נקבל אותך בזרועות פתוחות. אבל בתנאי אחד, שהדרך הזאת עברה מדור לדור וחתמו עליה גדולי הדורות.

אך ה'אבלי' הוא גדול- כל המצאה, כל דרך, כל פעולה, שהיא משהו חדש, משהו שלא העבירו אותה גדולי הדורות מדור לדור, משהו שהמציאו כל מיני אנשים שקוראים לעצמם רבנים, נקרא שיבוש. שיבוש זה דבר זר. וצריך מאוד לזהר, כי משיבוש אנשים בסוף נופלים, אנשים בסוף עוזבים את הדת, אנשים אפילו שונאים את הדת, מחילה שאני אומר את זה. ויש היום לצערי הרבה שיבושים. אין ספור. אם הייתי מקבל שקל על כל שיבוש שראיתי, היום הייתי מיליונר.

מישהו אמר לי "הרב שלי אמר לי לא לעשות ביטוח לרכב". "למה?" שאלתי. "כי צריך לסמוך על ה' שלא יקרה כלום, ואם צריך להפסיד כסף, אז ממילא נפסיד את זה בדרך זו או בדרך אחרת". הוא דיבר איתי בביטחון כזה כמו אחד שלמד את כל התורה. אמרתי לו "אם זה ככה אז לא צריך לשים חגורה

שנוסעים ולסמוך על ה', ואם חלילה צריך לעבור תאונה ושהראש יתנפץ בתוך השמשה, שיתנפץ, כי ממילא הוא היה צריך להתנפץ בדרך זו או אחרת". אתם חושבים שהוא הקשיב? האנשים האלו, החדשים בדת, כל כך בטוחים בשלהם ובמאה אחוז שהם צודקים, כאילו הם קיבלו את זה בהר סיני. הוא באמת בחור מתוק אבל תמים. הבחור הנחמד הזה, שאני מספר לכם עליו, גנבו לו רכב חדש מהחברה, עלה לו הרבה כסף, בלי ביטוח כמוכן. ועל הדבר הזה היום הוא כבר איבד את הדת, וכמוכן שהוא מאשים את כל העולם, את הרבנים, ואת התורה.

אלו טעויות של שיבושים, ועל הטעויות האלו, המסכן הזה לא הפסיד רק את הכסף שלו הוא גם הפסיד את הדת שלו. את האמונה שלו.

צדיק שלי, איפה הקב"ה אמר לך לא לעשות ביטוח? איפה שמעת אותו אומר לא לעשות ביטוח?! חכם עובדיה כתב את זה שחור על גבי לבן בשו"ת יחווה דעת, שצריך לעשות ביטוח. אז למה אתה כועס על ה', תכעס על זה שאמר לך לעשות את זה! ישנו משפט אחד ששלמה המלך ידע להגיד אותו מזמן "איילות אדם תסלף דרכו ועל ה' יזעף לבו" – אדם עושה עם עצמו טעויות והוא מאשים את ה' יתברך.

המגמה שלי כאן היא אחת אחים יקרים, שתהיו זהירים, לא על כל דבר להגיד אמן. נכון שאנחנו יהודים מאמינים בני מאמינים, ואם אתה רואה מישהו עם זקן או מישהו שדורש, מיד יש לך הדרת כבוד אליו, וזה דבר גדול, אבל כבדהו וחשדהו. אני אומר את זה בכאב, אנחנו בדור כזה שלא חסרים זקנים ולא חסרים דרשנים תמהוניים, או רבנים עם כל מיני שיבושים והמצאות.

יש אנשים ששמו את כל עולמם על איזו דרך או על איזה רב, וכשגילו שזה לא היה כמו שצריך, או שמשהו לא טהור שם, הם זרקו הכל. היה צריך אחר כך לעשות שמיניות בשביל לאסוף אותם מהשברים. אני אומר את זה, כי אני לא רוצה חלילה לאסוף אתכם מהשברים.

ניגש אלי לפני שנים איזה בחור, ראיתי אותו קצת בלחץ. הוא סיפר לי שהוא אצל איזה רב והוא אמר לו שהוא רואה שאחותו בסכנה גדולה. הוא אמר לי שהוא מפחד. "מה עושים? אני מסכים לעשות הכל בשבילה". האמת שחייכתי. "למה הרב הזה אמר שהיא בסכנה?" שאלתי. "מה היא חולה?" "לא". "היא זקינה?" "לא, היא צעירה". "אז איך הוא קבע?" "הוא ראה בתהילים". "בתהילים? איפה זה כתוב בתהילים?" "תקשיב בחור צדיק, אתה לא צריך לבדוק את אחותך, אתה צריך לבדוק את הרב הזה, היא לא בסכנה הוא המסוכן. הוא פשוט ראה בחור טוב שדואג לאחותו, הוא ידע שזו נקודה רגישה אצלך, הוא ידע שאתה גם תמכור את הרכב שלך בשביל שהוא יציל אותה". "תזהר מהאנשים האלו יותר ממה שאתה נהר על אחותך". צריך לפקוח עיניים. היום הבחור הזה הוא אברך אצלי.

דרך שהיא לא עברה מדור לדור, דרך שגדולי הדור לא חתומים עליה, רבנים מפוקפקים שאין גדול מאחוריהם שסמך את ידיו עליהם, זה ענין של זמן עד שזה ייעצר.

המשך שיחת הרב בעמ' 3 <<

זמני השבת

הדלקת נרות
18:50
לנוהגים 40 דק'
18:30
יציאת השבת
19:41
יציאת השבת (ר"ת)
20:30

ירושלים

לכל בית ישראל

חג פסח כשר ושמח

והבית בהיבנותו

הרב שמעון שורתי שליט"א

החברים הכי

טובים

חלק 2

לא נאמר שזה היה בשבילו ניסיון פשוט, אך הוא התחזק ואמר לעצמו: אשתי לא אשמה בעייפות שלי. היא זקוקה למילה חמה ואוזן קשבת. הוא התגבר, הוא אמר לעצמו... יש לי כוח ואני מסוגל... והוא ישב ודיבר עמוה עד עשרה לחמש בבוקר. הוא אמר לי: תאמני לי, ישבתי איתך בכיף, אתה יודעת למה? כי אני חבר שלה, וחבר אמת לא יכול ללכת לישון שלשני כואב, הוא לא יירדם מבעוד חברו הטוב אינו יכול להרדם! היא לא עוד אחת, היא לא שכנה שלי, היא אשתי! ושאשתי זקוקה לי, אני יעשה הכל! עד שהיא תחזור לחייך. אי אפשר שלא להתרגש ממעשה כזה! זה אדם שמוכן לשלם את מחיר החברות!

וכן רשימה ארוכה של דוגמאות וסיטואציות: 'שאני רוצה אבל היא רוצה אחרת...', 'שלי נוח לעשות... אבל לה נוח אחרת', 'שלדעתי לא צריך לקנות, זה מיותר, בפרט עכשיו שהמצב דחוק אבל בשבילה זה חשוב, אז אני קונה! אני מוכן להדחק עוד בשבילה', 'יש לי קושי להיות בחג אצל ההורים שלו, אבל אני שם, אני מוכנה לספוג את האי נוחות ואף את העקיצות הקטנות של חמותי, כי אני יודעת שזה משמח אותי!', 'שקשה לי להישאר היום לבד בבית, אבל אני יודעת כמה זה חשוב לו... שילך בשמחה אני אמצא איך להעסיק את עצמי!', 'שאני טרוד ועברתי יום קשה אבל אשתי צריכה אותי, היא גם עברה יום לא פשוט עם הילדים, היבוסית שלה מצערת אותה ועכשיו אתה מיותר על עצמך בשבילה, אתה יושב ומקשיב לה, אתה מוציא אותה לקנות גלידה או להליכה שומע אותה, מעודד אותה, משמח אותה. לא בלית ברירה, לא בצער, בשמחה במאור פנים, מכל הלב, ככה מתחילים לשלם את מחיר החברות!

הבטחת חז"ל: "גם הקב"ה יפנה

מכל עסקיו בשבילכם"

סיפר לי אברך ירא שמים, שלילה אחד הכין, סידר ותכנן את כל יום המחרת שלו בלימוד, מה ילמד בסדר של הבוקר ומה ילמד בסדר שני, ומה הוא צריך להספיק. מתעורר בבוקר ומבחין שאשתו קצת מצוברחת, היא קצת חנוקה וכמו שהוא מכיר אותה הוא מבין צריכה לצאת... הוא מספר איך תוך כמה רגעים הוא התאפס עשה לעצמו 'שינוי מסלולי' בראש, ובמקום למצוא את עצמו בכולל עם הספרים, מקשה ומתרחץ, מצא את עצמו מטייל עם אשתו ביגיונות ובפרדסים! הוא הבין, אני תכננתי, אבל הקב"ה מתכנן אחרת! היא אפילו לא ביקשה, אבל הוא מכיר אותה, הוא מרגיש אותה, והוא 'חבר אמת'! אז הוא וויתר על עצמו בשמחה! ורק בגלל שאני יודע עד כמה חשובה התורה לו ועד כמה הוא אוהב אותה, עד כמה הזמן הזה יקר בשבילו, הוא לא אחד שמחפש תירוץ ללכת, וקופץ על ההזדמנות שיש לו לנשום אוויר קצת, כל כך יש להעריך את המעשה הזה שלו! ולמה זוכים זוג שכך היא דרכים בחיי הנישואין?! הנה לכם הבטחה של רבותינו (ספר 'עריב נחל' מקץ דרוש א): "סגולה, שאם יתחברו שני אנשים באהבה אמתית בלב שלם שכל אחד ייטיב לשני, ותהיה כל כך האהבה ביניהם עד שלא יחשוב כלל על טובת עצמו כלל, גם הקב"ה יפנה כביכול מכל עסקיו ויחשוב רק להיטיב לאלו האנשים...". וכשהוא יהיה בסיפור יהיה לכם הכל! [ושוב נבקש מהקוראים היקרים לקחת את הדברים בפרופורציה נכונה, המטרה היא לבנות ולחזק ולא לקלקל, ואין שום ענין במשפטים כמו: "אתה רואה... אילו היית כך וכך" לכולנו יש על מה לעבוד ולשפר עוד ועוד.] המשך בשבוע הבא...

בית שלום, שמעון שורתי

בשבוע שעבר התחלנו לסלול דרך, לפסגת הקשר היהודי, 'חברות אמת! ראינו את דברי הנביא "והיא חֲבֵרְתָּךְ וְאַשֶׁת בְּרִיתְךָ" (מלאכי ב, יד) ראינו שחבר אמתני בהגדרה של תורה, זה אותו שותף אמתני לחיים, שאוהב אותי באמת, שמכיר אותי יותר מכל אדם אחר, שמעריך אותי, שמרגיש אותי, שמאמין בי, שמעודד בזמני כאב, ושמה איתי בזמני שמחה, שמוכן למסור בעבורי הכל! זה שאפשר לדבר אתו על הכל, שלעולם לא שופט, שמבין אותי ולעולם מקבל אותי כמו שאני, זה שכיף לי לדבר איתו ונעים לי להיות בקרבתו! אנו ממשכיכים קדימה ומתחילים ולאט לאט אנו מניחים את היסודות...

רק מי שרוצה לשלם את מחיר החברות!

אומרים חז"ל (אבות א, ה): "עשה לך רב וקנה לך חבר". וכאן אנחנו למדים את היסוד של כל הבנין היפה הזה. כי בפועל, מי לא רוצה את הקשר הזה שדיברנו עליו?! מי לא רוצה חבר כזה לחיים?! כולם רוצים! אז מה הבעיה? אומרים רבותינו שהרוצה חבר כזה, צריך 'לקנות אותו', חבר אמתני הוא לא בחינם, יש מחיר! והרבה לא זוכים בגלל הסיבה הזאת שלא מוכנים לשלם את המחיר! כמה עולה כזה חבר?! באיזה סוג מטבע משלמים במערכת הבית! אלו השאלות שנתחיל לענות עליהם היום ובשבועות הקרובים! [ישנם הרבה חושבים שגם לבבות קונים בכסף! תקנה לה תכשיט יקר ליום ההולדת, תצא ידי חובה וקיבלת תעודה של 'בעל טוב', זו טעות גדולה, ומי שקצת יודע מה זו אשה הדבר פשוט לו שאינה נקנית בכסף, ואף שפעמים הוא כלי עזר, אך רק כדי לשקף לה את הרגש שבפנים ולכן חייב להיות מלווה בהרבה מעבר]

כשנצא לרחוב ונשאל: "מהו חבר אמתני? התשובה הראשונה שיענו רוב העולם, יאמרו 'חבר שאתך באש ובמים גם שלא נוח לו, גם שקשה לו, גם שזה דורש ממנו מאמץ וויתור על צרכיו. וכשהוא נותן את אלה מעצמו לא כי 'איך ברירה', 'מה נעשה, הוא ביקש לא נעים!' גם לא מחשיבה אינטרסנטית: 'מה לעשות, אולי אני גם יצטרך טובה יום אחד, אם אני לא יעשה שאצטרך אותו גם הוא לא יעשה! הוא יעשה בשמחה ובאהבה! הוא ירגיש שהוא מתעסק עכשיו בצרכים שלו! חבר כזה שמוכן לתת הרבה מעצמו למען החברות הזאת. זה אחד המאפיינים הגדולים של חבר אמתני!

חבר אמתני לא יכול ללכת לישון שלשני כואב!

גם בביתנו, אחד המקומות המצויים שנבדוק את נכונות הזוג לשלם את 'מחיר החברות' הוא בשעה שנפגשים הרצונות. הרב נחום דיאמנט שליט"א מספר מעשה שהתפעל ממנו רבות, והאמת, אי אפשר שלא להתפעל. וכך הוא מספר: תלמיד שלי לא ישן כמה לילות בגלל ערב מיוחד שארגן, חשב לעצמו שישלים את השניה בשבת. אבל דמיון לחוד ומציאות לחוד, רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום... נאלץ הוא לשהות בבית החולים עם אחד מקרובי המשפחה. וכך התחיל לו השבוע, כשחשורות לו שעות שנה רבות. ביום ראשון הוא נסע לעבודה בדרום, מרחק גדול, ושב לביתו רק בשתיים וחצי בלילה, מבעוד שכל הדרך הוא חולם על דבר אחד - המיטה!

הוא הגיע הביתה ולהפתעתו הגברת שלו עדיין ערה. מה יש לה? הוא מרגיש שלוחצים לה על הלב דברים, הוא מרגיש שהיא צריכה לדבר אתו.

במערכת הטלפונית של

קול
המחנה

072-338-7000

ללא
עלות!

באביב מתחדשים

השיעורים

של הרב אפרים שרבי שליט"א

בס"ד

תחילתו של ליל הסדר...

באר החסידות
אזכרת מאוס החסידות

אז הדברים מתישבים בלבן ולא יכנסו באזניו, כי זה תלוי באמונת הלב, ולא כל מוחא סביל דא. וזהו שאמרה התורה "בפעבור זה", ודרש בעל ההגדה "לא אמרתי אלא בשעה שיש מצה ומרור מונחים לפניך", רצה לומר בליל פסח שאז מתגלגל הארת המוחין אשר רומזין לזה המצה והמרור, ובזו הלילה מתגלה אור השכל והאמת והאמונה, וחופף בלילה הזה על כל זרע ישראל. ואז כשתשיב לבך תשובה זו ותגיד לפניו כל הסיפור הלו, אז בודאי יכנסו דברי האב באזני הבן ויאמין באמת ביציאת מצרים. מה שאין כן בשאר ימות השנה שאז החשכות גובר בעולם על ידי זה לא יוכל הבן לקבל דברי אביו ולהאמין בהם. (האוהב ישראל מאפסא). "בשעה שאדם אומר תיבות ואותיות ההגדה וסיפור יציאת מצרים הרי הוא פותח שערי שפע ורחמים בעולם". (רבי אלימלך מליזענסק).

בליל הסדר ישנו סדר שקבעו חכמים: "קדש ורחץ" וכו', וההכנה העיקרית היא לדעת שליל הסדר לא מתחיל מה"קדש ורחץ" וכו', אלא ליל הסדר מתחיל מהאמונה. ולכן צריכים אנו להכין את עצמנו בתפילה וברצונות, אבל אחרי הכל ולפני הכל, צריכים לדעת ש"רבות מן השבות בלב איש ועצת ה' היא תקום". ה' יתברך - יש לו את התכונות שלו בשבילנו, והרבה פעמים מתעוררים שבועים ותקלות בלתי צפויים, ואנו צריכים לדעת שזה התכונן של ה' עוברנו ולטובתנו, וזו ההתחלה האמיתית של ליל הסדר שלנו. גם אם האישה לא הספיקה להכין הכל, והכל מתעכב - זה הסדר שה' רוצה. גם אם הילדים לא מתנהגים כמו שצריך - זה הסדר שה' רוצה. גם אם האורחים מאחרים - זה הסדר שה' רוצה. גם אם אין לך חשק והתעוררות - זה הסדר שה' רוצה. ולכן הכל מתחיל מהאמונה שהכל לטובה וככה ה' רוצה. (הרב שלום ארוש).

מצות אמירת ההגדה סגולה לקיים "והגדת לבנך"

עוד ירצה באומרו "לאמר", להיות שאמר "וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ", תניח אם יש לו בן, אם אין לו בן יהיה פטור, תלמוד לומר "לאמר", שעל כל פנים צריך להגיד, ואפילו בינו לבין עצמו. ואם תאמר כיון שעל כל פנים הוא צריך להגיד אפילו בינו לבין עצמו, אם כך למה אמר "לבנך". ואולי שבאמצעות היתור אני מבין כן, ולא בלא יתור. ואפשר עוד שירמז באומרו "וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ", שאם יגיד ההגדה האמורה בעניין, יזכרו ה' שיגיד לבנו. (אור החיים הקדוש). בעת אמירת "מה נשתנה", זה הזמן מסוגל לפקוד עקרונות. (תפארת שלמה).

שמו של משה רבינו לא נזכר בכל נוסח ההגדה של פסח...

ארבעה כוסות כנגד ארבעה בנים

ארבע הכוסות הם נגד ארבעה בנים. כוס ראשון שמקדשין עליו נגד החכם, כוס שני שעונים עליו דברים הרבה, כל ההגדה, נגד הרשע, שרצונו יתברך שכל ידח ממנו נידח, ואפילו את הערב רב הסכים השם יתברך למושה שיקחם עמו לארץ ישראל ויקרבם לשכינה, וכל שכן איש יהודי, שאפילו נתרחק רוצה השם יתברך שיתקרב שוב. כוס שלישי הוא נגד התם, שקרוב בדעה לחכם, ולכן אין אומרים עליו הרבה. ושאינו יודע לשאול, שנוטה יותר לרשע, הוא נגד כוס רביעי שאומרים עליו את ההלל, שעל ידי הדיבורים יתקרב אליו יתברך. (בית אברהם מסלוני).

רק לצעוק...

שמו של משה רבינו לא נזכר בכל נוסח ההגדה של פסח, ללמדנו שכדי לזכות לגאולה שלימה אין בני ישראל זקוקים למנהיג גדול וקדוש כמשה רבינו ע"ה, רק אין לך דבר כצעקה ותפילה המקרבת את הגאולה, וזה גם מה שגרים לגאולת ישראל ממצרים, וכמו שנאמר "וַתִּעַל שְׁוַעְתָּם אֶל הַאֱלֹהִים". (וי יקרא יתור ממצוה מצינו קלוינובורג). "וַיִּצְעַק אֶל ה' - בשעת אמירת תיבות אלו מתעוררת עת רצון במרומים, וכמו שאמר רבי יוסף יצחק מליובאוויטש: שהנה העולם טועים וסוברים, שאין בין דור היוצאים ממצרים לדורינו אנו אלא משה רבינו בלבד, שבימיהם זכו לגאולה מפני שהיה משה רבינו רעיא מהימנא עמהם והוציאם ממצרים, ואילו בזמנינו לא זכינו למנהיג הדור כמשה רבינו ולכן עדיין לא נושענו ולא נגאלנו מן הגלות המרה הזאת. אך האמת אינה כן, אלא מה שחסר לנו הוא החלק של "וַיִּצְעַק אֶל ה' אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ", ולא זכו שנשלח משה רבינו להושיעם כי אם בזכות הצעקה אל הקב"ה, וכן הוא בימינו אלה, אם נקיים כראוי "ונצעק" אזי מיד בא יבא ברנה, ויבא משיח צדקנו לגאלנו. (באר החיים).

כרפס - כלל ראשון פה סגור

"כרפס" ראשי תיבות כ"ל ר' ראשון פ"ה ס'גור, היינו אם האדם חפץ ומשתוקק לזכות ל"קדש ורחץ" פירוש להתקדש ולהתרחץ מזהומות עוונותיו, אזי העצה היעוצה היא לסגור את פיו, ולא זו בלבד אלא יקצר אף בדברים הכרחיים, ולזה מרמז "חפץ מגיד" שיחצה את דיבוריו לחצאים. והאמת שהנמנע מלדבר כל מה שעולה על רוחו מוכיח בזה שהוא שולט על עצמו, וכצדיקים שלבם ברשותם. (רי יוחנן מראחמסטריווקא).

כוחם של תיבות ההגדה

כל ימות השנה אף אם יאמר להבן הסיפור של יציאת מצרים לא יהיו

הנושף שיחת הרב

"טוב בסוף מה קרה?" שאלתי. "חזרת עם כל טוב?" "לא, השארתי את העגלה והלכתי". "ומה עם החמש שקל?" "נשארתי בעגלה". זה כואב לי! ככה מתחננים? ככה בונים בית? אשה וילדים בבית מסכנים יכולים לסמוך על אבא כזה? איך זה קרה לו? הרב שלו סיפר לו שני סיפורים, על שני צדיקים שהקב"ה שלח להם פרנסה עד הבית, והוא חשב שהוא הצדיק השלישי ברשימה. הוא לא ידע שלצדיקים האלו לקח ארבעים שנה עבודה בכדי להגיע לדרגה הזו, והוא הנחמד הזה רק שנה בתשובה, בקושי יודע כמה הלכות, וכבר רוצה שתגיע לו חסידה עד הדלת.

אלו שיבושים. ובגלל דברים כאלו בית מתפרק, זוג בסוף מתגרש, ילדים גודלים ומואסים בדרך. אשרי הצדיק שיתפוס את האנשים האלו ויאיר להם את הדרך, יסביר להם שאם הם רוצים להציל את הבית שלהם הם חייבים לעשות סדר בחיים שלהם.

אתה חייב לדעת שאתה לא טועה. שאתה הולך על בטוח. שהרב עובדיה יגיד לך זו הדרך, שהחפץ חיים יגיד לך זו הדרך, שהחזון איש יגיד לך זו הדרך. לא איזה תמוהני מהפייסבוק יגיד לך שזו הדרך.

זה הדור הכי חזק בעולם בתשובה, אבל גם הכי מבולבל בעולם. יש הרבה משוגעים, יש המון דרכים, וכל אחד אומר לך בחיך שהוא בדרך. לכן אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן... אתם כבר מבינים.

לפי שלום צמ ישראל! אברהם לרבי

הלכות אקטואליות

ההלכות על פי דרכו של מו"ר מרן רבנו **עובדיה יוסף** זצוק"ל ממשיך דרכו הראשלי"צ הגאון הגדול מו"ר הרב **יצחק יוסף** שליט"א

הנהגות לבוקר

התורה באמת, והיינו שאם יגמור בלבו שלא ישמע לשום אדם, ולא יבטלנו שום טרדה בודאי יצליח ביום ההוא בתורה וכפי גודל קבלתו עול התורה וכפי תוקף ההסכמה כן יעזרוהו ביום ההוא מן השמים וכן יסירו הטרדות והבטולין ממנו...".

ה. צחצוח שיניים ושטיפת הפה ע"פ הפשט וע"פ הסוד

-מנהג טוב הוא לרחוץ את פיו מפני הרירין שבתוך פיו והוא להזכיר את השם הגדול הגיבור והנורא בקדושה ובטהרה ע"כ [שו"ע ד יז על פי הראשונים וכן נכון לרחוץ פניו בכל בוקר] והמקובלים כתבו בזה סודות נפלאים – כמו שכתב בספר **אור צדיקים לרבנו מאיר פאפירש: נוטל השפתיים** ויכוון לטהר ולנקותם היטב שהם הכלי לאותיות ב,ו,מ,ף... (שיוצאות מהשפתיים) ואחר כך ירחוץ השיניים ויכוון גם כן לטהר הכלי של אותיות ז,ס,ש,ר,ץ... (שיוצאות מהשיניים) ואחר כך חלל הפה והלשון הוא הכלי של אותיות ד,ט,ל,נ... (שיוצאות מחלל הפה והלשון) ואחר כך החיך היוצאות מאותיות ג,י,כ,ק ואחר כך הגרון לטהר הכלי של אותיות א,ח,ה,ע והכוונה לטהר הכלים האלו שטימא אותם בהשתמש בהם לדברים המכעיסים את הבורא יתברך בלשון הרע וכיוצא בו שיהיו נקיים וטהורים בצאתם. ע"כ. [ארחות ציון קיז].

א. שהיה במיטה בלי נטילת ידיים - כתב המשנה ברורה (סימן

א סק"ב) שמיד כשיתעורר משנתו ואינו רוצה לישון יטול ידיו אף שנשאר שוכב כי הוא משהה על עצמו רוח הטומאה. והוא בכלל דברי הזהר הקדוש אשר הפליג מאד בעונש המששה על עצמו רוח הטומאה דאתחייב מיתה לשמיא והוא כעובד עבודה זרה. היי. ומלשון דברי המשני"ב משמע שההקפדה בזה דוקא כשאינו רוצה לישון עוד, ולא כשמקיץ באמצע שנתו על מנת לחזור ולירדם. [נכ"כ בכה"ח וז' בשם א"ר והשל"ה והברכ"י].

ב. הרהור בדברי תורה קודם נטילה - ולגבי

הרהור בדברי תורה, כתב בשו"ת **יביע אומר** (ח"ד סימן ב אות יג) שמי שהתעורר משנתו ואינו נרדם ורוצה להרהר יש לו על מה שיסמוך אמנם אין להתיר לכתחילה למי ששוכב במיטה ואין דעתו לחזור לישון. [וע"ש באריכות].

ג. להשהות נקביו - אמרו חז"ל (במסכת מכות טז ב): כל המשהה

נקביו עובר משום בל תשקצו את נפשתיכם. ולכן אם התעורר לו צורך בין לגדולים בין לקטנים, לא ישהה עצמו, אלא ילך ויצא לנקביו מיד. ולכן גם בהיותו שוכב על מטתו, יתאזר לקום, ולא יתעצל. [אחרונים].

ד. הבטחה להצלחה בתורה - יש לזכור הבטחתו של רבי חיים

מואלז'ין: "שיקבל האדם על עצמו מיד כשישכים בבוקר עול

בית שמואל, שמואל שרתי!

להערות והארות: 055-6700235

אל בית ישראל היקרים!

חג פסח כשר ושמחה!

אחנך אפרים

